

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Consideranda tria circa literarum sigillatarum apertio[n]em.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

394 Literas alie. aper.

scire non decet, aut saltem unde scire non decet: quia ex alienis secretis non decet acquirere notitiam. Est igitur peccatum iniustæ curiositatis aperire literas sigillatas inuitio domino. Et quia iniustitia ex suo genere est mortale peccatum formaliter loquendo: ideo actus iste ex suo genere est peccatum mortale, si formaliter fiat. Dupliciter namq; contingit hoc facere. Primo, formaliter & per se, hoc est ex intentione iniuriam talēm faciendi, sicut detrahens animo detrahendi, & dicens conuicium animo injuriandi &c. Et sic est mortale: quia iniuria ista non est inter parvulas iniurias: quæ quasi pro nihilo ab hominibus habentur: sed est iniuria estimata ab hominibus ut patet. Et si queratur, in quo iniustitia hæc nocet proximo: dicendum est quod laeditur proximus in proprio iure custodiæ scriptorum suorum: quod contra ius gentium violatur, quasi ius legatorum inanimatorum communis enim fidei sigilla literarum credita intelliguntur. Alio modo aperiuntur literæ sigillatæ non animo iniuriam hanc irrogandi. Et tunc non propriè incurrit iniustitia: quia non sit iniustum formaliter: sed materialiter, ac per hoc non est peccatum mortale, nisi actus redeat in naturâ suæ formæ: aliunde puta ex nocturno subsequito in fama, honore, rebus, &c. vel forte ex excellentia personæ offensæ, puta principis, vel ex alio accidente.

*Consideranda tria circa literarum
sigillatarum apertione.*

EX his autem habere potes tria specialia. Primum est, quod si quis sigillatas alienas literas legat ratione habitionis spe in mittentes, vel ad quem mittitur, excusat: quia non aperit inuitio domino. Secundum est, quod si quis huiusmodi literas aperiat ex curiositate, putans pro certo quod non sunt ibi scriptæ.

109

res importantiae, paratus tamen ad secretum: si casu
ibi inuenitur aliquid secreto tenendum, peccat qui-
dein, sed venialiter tantum: quia nec per se facit iniu-
stum, nec per accidens reddit iniustum materialiter
in naturam forinalis iniustitiae: quia nullum est pe-
riculum nocimenti. Tertium est, quod authoritate
publica ex causa rationabili aperit huiusmodi literas,
non est iniustum, quamvis fiat iniusto domino: quia
res publica ius habet prouidendi sibi opportunè: ad
prouidendam autem cautelam publici boni spectat
tempore belli vigilare super insidiis proditionibus, &
traditoribus, &c. quæ per literas possent significari. Et
idcirco excusantur aperientes huiusmodi literas, de
mandato publico ex causa belli, aut alia rationabili
causa. Et si bii ipsi imputet extraneus vel dominus Ec-
clesiasticus, aut secularis qui mittit literas, si displiceret
factum: scire enim debet quod nulli iniuriam facit
qui utitur iure suo. Et hac eadem ratione (quia scili-
cet utitur iure suo) maritus aperit literas vxoris, sed
ad vxorem & pater filiorum, & Praelatus religiosorum,
& sic de similibus.

*Litigium duplex peccatum
incurrere potest.*

Litigium duo significat peccata. Alterum, quod
vocatur contentio, qua quis contra veritatem ex
proposito litigat de qua superius dictum est. Alte-
rum, quod proprium nomen non habet, quo homo
in conuersatione humana omnibus opponit verbo
vel motu aliquo: ac per hoc molestam habet conuer-
sationem: utpote tristitiam ingerens his cum quibus
conuersatur. Est autem peccatum hoc contrarium
affabilitati: qua homo conuersatur cum omnibus de-
lestatibiliter ut decet. Et potest hoc peccatum incurri
dupliciter. Vel formaliter hoc est ex intentione con-
tristandi